

Leyun Wangs tuschmåleri på Konstforum

[26 januari 2016](#) | [Norrköping](#)

Övergivenhet I. Naturen är en källa som konstnären Leyun Wang öser ur och fångar i sitt flödande tuschmåleri.

Kulturutbyte i perfekt balans

Det är svart och det är storslaget är det första intrycket. Tuschmåleri är den mest traditionella av kinesiska konstekniker. Och visst ser det tveklöst kinesiskt ut – men ändå inte. Det är för blött och flödigt för det, nästan som det skulle vara målat vått-i-vått. Här finns inte den kalligrafiska exaktheten, utan den har ersatts av en poetisk, drömmande stämning.

Så är också de kinesiska tekniker som monterar hennes bilder frågande, berättar Leyun Wang. Detta är väl inte tuschmåleri? Men hon har bott i Sverige sedan 1991, nästan halva sitt liv. Det är två kulturer som möts i måleriet. Men grunden är kinesisk, och det är även materialet.

Det kinesiska måleriet är uppdelat i två huvudskolor: Gongbi (Flitig pensel) en detaljerad, exakt återgivande stil och Xieyi-skolan (Att nedskriva idén), en mer ”impressionistisk” och snabb, förenklad stil. Det är i den senare Leyun Wang verkar – fast ännu friare. Det är inga avbildningar trots att det är föreställande. Och träden är kanske mer nordiska än kinesiska. Hon talar varmt om den ”vilda” naturen (i motsats till den tuktade parken). Här finns inte ett enda bambustrå.

Vått-i-vått är det förstås inte heller, till det passar inte det tunna rispappret, men mycket vatten är inblandat och tuschet får flöda fritt. Det är ett risktagande, och många bilder får kasseras. Jag

reagerar över rörelsen, flödet i bilderna. Det är nästan som en dans. Många diagonaler späder på rörelsen ytterligare.

Detalj. Flödande tuschmåleri.

Och tomheten. Mellanrummen. Här råder en nästan perfekt balans mellan det målade och det icke målade. Jag kommer att tänka på Yin och Yang, men det känns så fördömsfullt att jag inte vill fråga. Fast tomheten vågar jag fråga om, och då säger Leyun att det är... "Yin". Se där. Sedan läser jag att Yang representerar det vita, och då känner jag mig lika dum igen. Det är väl helt enkelt inte så enkelt.

I några bilder smyger sig försiktigt in lite färg. Jag tror felaktigt att det är akvarell. Nej, det är naturliga, kinesiska pigment. I den stora *Det inre landskapet IV* finns en subtil ton av indigo. Andra effekter är så små att man nästan behöver förstöringsglas, men lika läckra. Leyun Wang visar på små krypningar i en av det stora rummets många bilder i formatet 38 x 38 cm som kommer från fisklim och alun.

Mina västerländska fördomar vill tolka de textila pappersformer som står på smäckra, svajande podier som lotusblommor. Nej då — det är ”objekt”. De som har en svart/vit ton heter *Kulturutbyte*, och de som är blågröntonade i det inre rummet heter *Den gröna vågen*. Om man tittar närmare ser man att de är gjorda av kaffefilter (svenska filter och kinesisk tusch ger kulturutbyte). Det är helt okej att forma om dem, säger Wang Leyun. Och att gå runt mellan podierna så att de svajar och gungar. Det visar hur situationen är för kulturarbetare, säger hon med ett skratt.

– När jag ställde ut på Liljevalchs ville de först ha plexiglas över dem, men jag vägrade. Då ville de hägna in dem med rep, men det ville jag inte heller. Så sa de att det bara skulle vara över vernissagedagen, men de blev kvar hela tiden. Jag blev lurad.

Leyun Wang. Eller Wang Leyun som hon själv föredrar, enligt den kinesiska namntraditionen som placerar släktnamnet före personens eget namn.

När studentprotesterna 1989 kulminerade i massakern på Himmelska fridens torg den 4 juni arbetade Leyun Wang som lärare på konsthögskolan i Shanghai. Samma skolas elever gjorde den omtalade frihetsgudinnan, som blev en symbol för upproret. Det är ingen överdrift att säga att konstklimatet blev kärvt efter det. Men hon var gift med en svensk man och flytten gick hit. Det

kinesiska kulturlivet fick sedan ett uppsving under den ekonomiska tillväxten, efter 10 års tystnad från år 1991. Och nu? Framtiden är oviss, säger Leyun Wang.

Men på Konstforum står tiden stilla. Rummen inbjuder till tyst meditation och inåtvända tankar. Allting är avvägt till perfektion. Till och med jag hamnar i balans.

© *Text: Michael Strandhed*

© *Foto: Nils-Göran Tillgren*

BILDSPEL (FLASH) – KLICKA PÅ BILDEN
ALT/MOBIL: SE BILDSPELET [HÄR](#)

KONSTFORUM Norrköping

16 – 31 januari 2016

Leyun Wang

Måleri och objekt

LÄNKAR

Leyun Wang [hemsida](#)

Konstforum [hemsida](#) [Facebook](#) [FB-evenemang](#)